

Menestyksen resepti

“Ole vain rohkea ja ole luja. Noudata tarkoin sitä lakia, jonka palvelijani Mooses sinulle antoi. Älä poikkea siitä oikealle äläkä vasemmalle. Silloin menestyt kaikessa mihin ryhdyt.” (Joos. 1:7.)

Avaintekstit:

5. Moos. 18:15–22;
Joos. 1;
Hepr. 6:17–18;
Ef. 6:10–18;
Ps. 1:1–3;
Room. 3:31.

Bostonin filharmonisen orkesterin musiikillinen johtaja Benjamin Zander opetti kurssia musiikin tulkinnasta. Hän huomasi oppilaiden ahdistuksen, koska näiden esitykset tultaisiin arvioimaan. Saadakseen oppilaat rauhoittumaan ja ohjatakseen heidät kohti parasta mahdollista suoriutumista hän ilmoitti ensimmäisenä kurssipäivänä, että kaikki saisivat kiitettävän. Tämä ”kiitettävä” ei ollut odotusarvo, jonka mukaan piti elää, ”vaan mahdollisuus, jonka mukaan voisi elää”. Ainoa vaatimus oppilaille oli, että heidän piti kirjoittaa kirje lukukauden kahden ensimmäisen viikon aikana mutta päivättävä se kurssin lopussa tehdyksi. Kirjeessä piti kertoa, miksi he ansaitsivat kiitettävän arvosanan.

Joosuan kirja kertoo uusista mahdollisuuksista. Mooses, joka oli hallinnut 40 vuotta Israelin historiaa, kuului menneisyyteen. Egyptistä lähdön ja erämaavaelluksen aika, jota traagisesti leimasivat kapinallisuus ja itsepäisyys, oli päättynyt. Uusi sukupolvi, joka oli halukas tottelemaan Jumalaa, oli valmis astumaan luvattuun maahan, ei odotusarvona, jonka mukaan piti elää, vaan mahdollisuutena, jonka mukaan voisi elää.

Tutkitaan yhdessä, miten Jumala avasi uuden luvun Israelin elämässä ja miten hän voi tehdä saman meidänkin elämässämme.

4.10. Opiskelijapäivä

Tämä tutkistelu on sapatiksi 4.10.2025

**UUSI
MOOSES**

Lue 5. Moos. 18:15-22 ja Joos. 1:1-9. Miksi on merkittävää, että Joosuan kirjan alussa toistetaan lupaus, joka liittyy siihen, mitä tapahtuisi Mooseksen kuoleman jälkeen?

Vaikka Mooses oli kuollut ja Jumala oli nimittänyt uuden johtajan, Joosuan, heidän välillään on yhtäläisyyksiä. Jumala oli sanonut molemmille miehille, että he johtaisivat kansansa heidän isilleen luvattuun maahan. Herra oli sanonut Joosualle: "Jokaisen paikan, jonne jalallanne astutte, minä annan teille, kuten olen Moosekselle luvannut." (Joos. 1:3.) Joosua tuli si viemään loppuun sen työn, joka oli alun perin annettu Moosekselle. Hän oli oikeastaan uusi Mooses.

Lue seuraavat jakeet: 2. Moos. 33:11; 4. Moos. 14:6, 30, 38; 4. Moos. 27:18; 4. Moos. 32:12; 5. Moos. 1:38; 5. Moos. 31:23; ja 5. Moos. 34:9. Mitä nämä tekstit kertovat meille Joosuasta?

Tässä vaiheessa lupaus siitä, että Jumala "antaisi nousta" Mooseksen kaltaisen profeetan (5. Moos. 18:15), on vain mahdollisuus eikä toteutunutta todellisuutta. Joosuan kirjan alkusanat muistuttavat lukijaa tästä lupauksesta ja luovat samalla odotuksen sen täyttymisestä.

Vaikka Mooses on kuollut, hän hallitsee edelleen Joosuan kirjan ensimmäistä lukua. Hänen nimensä mainitaan kymmenen kertaa, Joosuan vain neljä kertaa. Moosesta kutsutaan Herran palvelijaksi, kun taas Joosuaa kutsutaan Mooseksen apulaiseksi (Joos. 1:1). Joosuan tarvitsee palvella uskollisesti koko elämänsä ajan sekä olla kuuliainen saadakseen arvonimen "Herran palvelija" (Joos. 24:29).

Vaikka Joosuan kirjan ensimmäinen luku kuvaa siirtymävaihetta Israelin kahden suuren johtajan välillä, tärkein hahmo on Herra itse, jonka sanat aloittavat tämän kirjan ja jonka johdatus hallitsee sitä. Ei ole epäselvää, kuka on Israelin todellinen johtaja.

Jumala on kautta aikojen kutsunut miehiä ja naisia johtamaan kansaansa. Miksi on tärkeää muistaa, kuka on seurakunnan todellinen, näkymätön johtaja?

YLITTÄKÄÄ! OTTAKAA HALTUUN! JAKAKAA! PALVELKAA!

Lue Joos. 1. Mitä voimme oppia kirjan rakenteesta ensimmäisen luvun perusteella?

Joosuan kirjan ensimmäinen luku toimii johdantona koko kirjalle. Se koostuu neljästä puheesta, jotka vastaavat kirjan neljää pääjaksoa: joen ylitys (Joos. 1:2-9), maan haltuunotto (Joos. 1:10-11), maan jakaminen (Joos. 1:12-15) ja palveleminen lakia noudattamalla (Joos. 1:16-18).

Joosuan kirjaa voidaan pitää sarjana jumalallisia aloitteita. Jokaisessa aloitteessa Jumala antaa Joosualle tietyn tehtävän, joka liittyy Kanaaninmaan valloittamiseen, ja jokainen aloite huomioidaan myöhemmin kirjassa, kun se on saatettu loppuun onnistuneesti.

Lopulta Jumalan lupaukset maan haltuun ottamisesta toteutuisivat. Siitä lähtien vastuu maan hallinnasta oli israelilaisten käsissä, ja se voitiin toteuttaa vain aidon uskon sekä kuuliaisuuden kautta, jota tällainen usko aina tuottaa.

Jumalan aloitteet, jotka ilmaistaan kolmella verbillä - "ylittää", "ottaa" ja "jakaa" - saavat asianmukaisen vastauksen kansan kuuliaisuuden kautta, joka juontuu viimeisestä aloitteesta: palvelu.

Joosuan kirja jakautuu neljään pääosaan, joista jokaiselle on ominaista tietty käsite, joka ilmenee hepreankielisen sanan hallitsevana läsnäolona:

- (1) Ylitä (Joos. 1:1-5:12).
- (2) Ota haltuun (Joos. 5:13-12:24).
- (3) Jaa (Joos. 13:1-21:45).
- (4) Palvelu (Joos. 22:1-24:33).

Näin ollen kirjan rakenne itsessään välittää sen pääviestin: Jumalan aloitteet eivät toteudu automaattisesti. Sen sijaan ne edellyttävät hänen kansaltaan uskollista vastausta. Toisin sanoen, kaiken sen jälkeen, mitä Jumala on tehnyt meidän vuoksemme (mukaan lukien kaikki se, mitä emme voi tehdä itse), meitä kutsutaan tekemään mitä voimme eli totelemaan mitä Jumala käskee meitä tekemään. Näin on aina ollut koko Jumalan kansan historian ajan, ja näin on myös tänään. Esimerkiksi kuvaus Jumalan lopunajan kansasta välittää saman ajatuksen (Ilm. 14:12): usko siihen, mitä Jumala on tehnyt vuoksemme, johtaa kuuliaisuuteen.

Minkälaisen vastauksen Jumalan lupaukset vaativat sinulta, jotta ne toteutuisivat?

LUPAUSTEN PERILLISET

Herra kertoo Joosualle, että hän antaa luvatus maan heille (Joos. 1:2-3). Toisaalta Jumala sanoo alkutekstissä myös, että hän on jo antanut sen. Mitä tämä tarkoittaa?

Maa oli lahja Herralta, joka oli sen todellinen omistaja. Joos. 1:2-3 käytetään "antaa"-verbin kahta eri muotoa, jotka kuvastavat kahta merkittävää maan perimiseen liittyvää näkökohtaa. Ensimmäinen muoto ilmaisee maan antamista prosessina. Ainoastaan Transjordanian alueet olivat olleet Israelin miehittämiä. Suurin osa luvatus maasta oli vielä valtaamatta.

Joos. 1:3 verbiä käytetään perfektii-muodossa, mikä antaa vaikutelman, että *maa oli jo annettu heille*. Kun Jumala on tällaisten tekosten subjekti, muotoa kutsutaan "profeettalliseksi perfekiksi". Se taas johtuu siitä, että se, mitä Jumala lupaa sanassaan, on varma tosiasia, johon voi luottaa jo nykyisenä todellisuutena.

Jakeen 3 pronominit "te" [VKR] ja "teille" ovat monikossa, joten lupaus ei ole annettu vain Joosualle, vaan koko Israelin kansalle. Viittaus Moosekselle annettuun lupaukseen viestii Jumalan asian jatkuvuudesta.

Myös sana *kol*, 'kaikki', 'jokainen', toistuu useita kertoja ensimmäisessä luvussa. Tämän substantiivin kaikkialle ulotuva läsnäolo ilmaisee kokonaisvaltaisuutta ja suoraselkäisyyttä, mikä on ratkaisevan tärkeää Joosuan eteen asetetun tavoitteen saavuttamiseksi. Jumalan, Joosuan ja Israelin kansan välillä on oltava täydellinen sopusointu, jotta voidaan varmistaa menestys tulevassa luvatus maan valloituksessa.

Lue Joos. 1:4-6 ja Hepr. 6:17-18. Sillä hetkellä luvattu maa oli vain lupaus. Silti Jumala kutsuu sitä perinnöksi. Mitä tarkoittaa olla Jumalan lupauksen perillisiä?

Jumalan lupauksissa ei ole mitään maagista. Niillä itsessään ei ole voimaa varmistaa omaa täyttymistään. Takuu siitä, että ne toteutuvat, on Jumalan läsnäolossa, joka sanoo: "Minä olen sinun kanssasi - -." Herran läsnäolo oli todellakin ratkaisevan tärkeää Israelin selviytymiselle. Ilman sitä he olisivat vain yksi monien kansojen joukossa, vailla erityistä kutsumusta, identiteettiä tai tehtävää (2. Moos. 33:12-16). Herran läsnäolo oli kaikki, mitä Joosua tarvitsi menestyäkseen.

Mikään ei ole muuttunut meidän päivinämme, ja sen vuoksi meillä on Jeesuksen lupaus, joka löytyy Matt. 28:20.

OLE LUJA!

Lue Joos. 1:7-9. Miksi Herran täytyi kahdesti korostaa Joosualle, että hänen oli oltava lujaa ja rohkeaa?

Joosuan eteen asetettu tehtävä näytti sisältävän ylivoimaisia haasteita. Kanaanilaisten kaupunkien muurit näyttivät valloittamattomilta, ja maan väestö oli koulutettu taisteluun. Sitä vastoin israelilaisilla, yksinkertaisilla paimentolaisilla, ei ollut edes alkeellisimpia sotakoneita, joilla he olisivat voineet valloittaa linnoitetut muurit. Historia kertoo meille, että edes Egypti, tuon ajan suurvalta, ei pystynyt saamaan vakaata jalansijaa Kanaaninmaassa.

Kehotus olla lujaa ja rohkeaa ei kuitenkaan liity tässä yhteydessä vain taistelumoraaliin tai sotastrategioihin. Rohkeutta ja lujuutta tarvitaan pysyäkseen uskollisena Tooralle ja sen erityisvaatimuksille, jotka määrittivät Israelin liiton Jahven kanssa.

Lue Ef. 6:10-18. Vaikka meiltä ei nykyään vaadita sotilaalliseen taisteluun osallistumista, miten voimme soveltaa Joosualle annettuja rohkaisun sanoja päivittäisissä hengellisissä kamppailuissamme?

Nykyään kristityt kohtaavat samanlaisia haasteita kuin Joosua, kun he toteuttavat Kristuksen heille uskomaa tehtävää; heidän on nimittäin käytävä sotaa omia syntisiä taipumuksiaan vastaan, tämän aikakauden pimeyden ruhtinaskuntia, voimia ja vallanpitäjiä vastaan sekä pahuuden sotajoukkoja vastaan. Joosuan tavoin heillä on myös vakuuttava lupaus Kristuksen läsnäolosta: "– minä olen teidän kanssanne kaikki päivät maailman loppuun asti." (Matt. 28:20.) Niin kuin Herran läsnäolo riitti karkottamaan Joosuan pelot, niin sen pitäisi riittää karkottamaan epäilyksemme ja ahdistuksemme tänään.

Meidän haasteemme on tuntea Herra riittävän hyvin luottaaksemme häneen ja hänen meille antamiinsa lupauksiin. Siksi tarvitsemme enemmän kuin mitään muuta henkilökohtaisen suhteen Jumalan kanssa.

Miten voimme pysyä uskollisina sille, mitä Jumalan sana sanoo, silloinkin kun on epäsuosittua tai epämuokavaa tehdä niin?

**VAURAS JA
MENESTYVÄ**

Lue Joos. 1:7-9 sekä 1. Moos. 24:40; Jes. 53:10 ja Ps. 1:1-3. Mitä tarkoittaa näiden tekstien perusteella olla vauras ja menestyvä?

Hepreankielinen termi *šalah*, 'menestyvä' (Joos. 1:8), merkitsee suunnitellun asian tyydyttävää toteutumista tai suotuisia olosuhteita.

Termi *sakal*, 'olla viisas' (Joos. 1:8), voidaan kääntää sanalla 'menestyä' tai 'onnistua'. Se voi kuitenkin tarkoittaa myös "olla harkitseva" tai "toimia viisaasti". Termi esiintyy usein Jobin kirjassa, Sananlaskuissa ja Psalmeissa, joissa menestyksen käsite on läheisesti sidoksissa siihen, että toimitaan viisaasti pelkäämällä Jumalaa ja noudattamalla hänen sanaansa.

Tämän käsityksen mukaan menestystä ei välttämättä määritellä aineelliseksi vauraudeksi, vaikka se ei sulje sitä pois. Menestys on nähtävä tilana, jossa ollaan sopusoinnussa niiden hengellisten arvojen ja periaatteiden kanssa, jotka ovat Jumalan luoman maailman perustana ja jotka ilmenevät hänen laissaan.

Luottamus Jumalan lupauksiin, erityisesti lupaukseen pelastuksesta yksin uskon kautta, ja kuuliaisuus hänen lakiaan kohtaan eivät ole toistensa vastakohtia. Ne edustavat saman kolikon kahta eri puolta.

Lue Room. 3:31. Mitä tämä teksti kertoo lain ja uskon välisestä suhteesta?

Se, että asetamme uskon Jeesuksen sovitus- ja uhrikuolemaan puolestamme vastakkain Jumalan lain noudattamisen kanssa, on väärä ja vaarallinen kahtiajako. Laki ja armo kuu-luvat aina yhteen. Sen sijaan pinnallinen ymmärrys lain teh-tävistä voi johtaa siihen, että "laki" ja "armo" mielletään toistensa vastakohdiksi.

Vanhan testamentin kirjoittajat arvostivat lakia suuresti ja pitivät sitä ilon lähteenä (Ps. 1:2; Ps. 119:70, 77, 174). Oikein arvostettuna ja käytettynä laki johtaa syvempään ymmärrykseen omasta syntisyydestämme (Room. 7:7) ja tarpeestamme saada osaksemme Kristuksen vanhurskaus (Gal. 3:24).

KERTAUS

Lisäaineistoa: Lue Ellen G. White, *Alfa ja omega*, osa 2, s. 79–80 tai *Patriarkat ja profeetat*, s. 464–466; *Lunastuksen historia*, s. 135.

”Lupauksillaan ja varoituksillaan Jeesus tarkoittaa juuri minua. Niin Jumala rakasti maailmaa, että hän antoi ainosynti-tyisen Poikansa, jotta minä, uskomalla häneen, en hukkuisi, vaan saisin iankaikkisen elämän. Jumalan sanassa kerrottujen kokemusten on tultava minun kokemuksikseni. Rukoukset ja lupaukset, ohjeet ja varoitukset kuuluvat minulle. – Kun usko täten ottaa vastaan ja omaksuu totuuden periaatteet, ne tulevat osaksi olemusta ja elämän vaikuttavaksi voimaksi. Kun Jumalan sana otetaan vastaan sieluun, se muovaa ajatuksia ja vaikuttaa luonteen kehitykseen.” (4AO 334–335.)

”Mikään seikka ei vaadi enempää painottamista, useampaa toistoa tai vahvempaa juurruttamista kaikkien mieliin kuin se, että langennut ihminen ei voi ansaita mitään parhailakaan teoillaan. Pelastus tulee yksin uskosta Jeesukseen Kristukseen.” (FW 19.)

Keskustelunaiheita:

1. Vaikka Joosuan elinolosuhteet ja kokemukset eroavat meidän elämästämme, mitä sellaisia hengellisiä periaatteita voimme oppia hänen elämästään, joita voimme soveltaa omassamme? Miksi meidän on kuitenkin aina pidettävä mielessä asiayhteys, kun pyrimme tekemään päätelmiä?
2. Keskustelkaa Jumalan lupauksen ja kuuliaisuutemme välisestä suhteesta. Miten ne täydentävät toisiaan? Mitkä ovat vaarat, jos toista korostetaan liikaa toisen kustannuksella? Toisin sanoen, mikä vaara aiheutuu lain korostamisesta sen kustannukselle, että armo jää varjoon? Tai armon korostamisesta lain jäädessä varjoon?
3. Miten määrittelisit tämän viikon raamattutunnin perusteella menestyksen raamatullisesta näkökulmasta? Millainen asema vauraudella on kristillisessä menestyksen määritelmässä?
4. Kuvittele, miltä Joosuasta mahtoi tuntua hänen kulkiessaan Mooseksen jalanjäljissä. Minkä lupauksen Jumala antoi Joosualle, joka varmasti tuki häntä (ks. Joos. 1:5) vastuullisessa tehtävässään?